

Bidden

Men zegt wel dat nood leert bidden. Hoe het ook zij, bidden moet men leren, het is een techniek, een zaak die men met het hart én met het verstand kan doen. De discipelen moesten het bidden ook leren, zie:

Lucas 11:1 En het geschiedde, toen Hij in een zekere plaats was biddende, als Hij ophield, dat een van Zijn discipelen tot Hem zeide: Meester, leer ons bidden, gelijk ook Johannes zijn discipelen geleerd heeft.

Men kan immers ook kwalijk bidden, volgens Jakobus 4:3.

Er zijn verschillende methoden of manieren om te bidden. Volgens Gregg Braden in zijn boek 'Het Jesaja effect', zijn er vijf manieren om te bidden:

1. De aloude smeekbede
2. Aanspraak maken op
3. Ritualistisch bidden
4. Meditatief bidden
5. Dankgebed, dat is danken voor alles wat bestaat, zonder te rekenen op een bijzondere verhoring

Dit rijtje geeft zo ongeveer de kerkelijke opvattingen weer, maar hieraan zijn een aantal aspecten toe te voegen, wat in deze studie zal blijken. Immers, liefde en dankbaarheid blijken de allervoornaamste zaken in het menselijk leven te zijn. Wij zijn mensen die door een super-intelligente Schepper of Almacht zijn gemaakt. Onze hemelse Vader weet dus best wat wij nodig hebben. Hij voedt zelfs de vogels des hemels en heeft de haren van ons hoofd geteld. Een ingenieur weet immers ook precies hoe zijn vinding werkt, hoe hij het moet onderhouden en beveiligen, etc. Zou onze hemelse Vader het oor gemaakt hebben, en zou

Hijzelf dan niet kunnen horen? Zou Hij het oog geformeerd hebben en Zelf niet kunnen zien? Wij moeten beseffen dat we Zijn maaksel zijn en in dankbaarheid en afhankelijkheid leren leven, aangezien heel de schepping van Hem is. Hij bestuurt álles ten goede voor ons. Alles werkt mede ten goede, zie Romeinen 8:28. In feite is een vraag-gebed overbodig. Wij moeten in alles leren danken, zie:

1 Thessalonica 5:18 Dankt God in alles; want dit is de wil van God in Christus Jezus over u.

Hij weet wat wij nodig hebben reeds voordat wij een woord hebben uitgesproken, en Hij kent van verre onze gedachten.

Mattheüs 6:8 Wordt dan hun niet gelijk; want uw Vader weet, wat gij van node hebt, eer gij Hem bidt.

Wanneer wij iets vragen en het is overeenkomstig Zijn wil, moeten wij ervan uitgaan dat wij de vervulling en het antwoord reeds hebben. Deze vorm van dankgebeden geeft een hele andere kijk op bidden. Wij mensen moeten ons bewust worden dat wij leven in de

Schepping van Jahweh. Daarin zijn wij een actief deelnemer, vertrouwend erop wat onze hemelse Vader doet, altijd goed voor ons is. Wij hoeven niet terstond resultaten op ons bidden/danken te zien.

Wij moeten ook niet allerlei omwegen gebruiken, maar regelrecht in Zijn Naam bidden, wetend dat wij alsdan het antwoord reeds bezitten. De verhoring is er reeds vooraf, deswege kunnen wij danken in kinderlijk geloofsvertrouwen. Wij zijn niet passief in het bidden. Wij zijn deelnemers in de Schepping. Wij zijn actief in de

realisatie van onze gebeden, om te danken voor de vele mogelijkheden die we in ons leven ontvingen en elke dag nog opnieuw ontvangen. In toeval mogen wij niet geloven. Alles heeft zijn bestemde tijd en bestemming, zie:

Psalmen 102:13 (102-14) Gij zult opstaan, Gij zult U ontfermen over Sion, want de tijd om haar genadig te zijn, want de bestemde tijd is gekomen.

Daniël 7:22 Totdat de Oude van dagen kwam, en het gericht gegeven werd aan de heiligen der hoge plaatsen, en dat de bestemde tijd kwam, dat de heiligen het Rijk bezaten. Zie tevens Prediker 3.

Heel het leven is één samenhang. Wij zijn zaadjes van onze Hemelse Vader, die als Landman zaait. Wijzelf mogen ons zaadje bevochtigen door ons bidden, zodat het kan ontkiemen en vrucht dragen. Het gaat Jahweh om de vrucht. Met Hem te communiceren, Die het diepst van ons hart kent en onze nieren proeft.

In het Brabantse Liempde kan men voor je bidden tijdens het Xnoizz Flevo Festival. Hemels Inter@ctief noemt men dat. Of het succes heeft is maar de vraag, en wat heet 'succes'?

Bidden is een zaak waarbij wij niet exact weten hoe het werkt, maar wel weten dát het werkt. Het bidden is geen optelsom, van één en één is twee. De grote vraag is niet dat het gaat om onze wil, maar dat wij ons openstellen voor Zijn wil, om de dingen te doen die van ons verwacht worden door JHWH. Onze gebeden en gedachten aan Jahweh hebben een onzichtbare kracht, waarmee wij de hemel kunnen openbreken. Het gaat er allereerst om dat wij als bidders in harmonie leven met de Schepper en de schepping, en dat wij zelfbewust zijn, dán pas zullen onze gebeden wonderen verrichten. Wij dienen te weten wat vrede is in ons hart, vrede met Elohim. Vrede is de sleutel tot alle mysteriën, tot alle leven, volgens de Essenen in hun filosofie. Via

vrede heeft ons gebed een oneindig bereik. De vraag is, hoe wij aan die innerlijke vrede en stille gerustheid komen, de vrede met Elohim die alle verstand te boven gaat.

Efeziërs 3:19 En bekennen de liefde van Christus, die de kennis te boven gaat, opdat gij vervuld wordt tot al de volheid Gods.

Filippenzen 4:7 En de vrede Gods, die alle verstand te boven gaat, zal uw harten en uw zinnen bewaren in Christus Jezus.

En hoe uit zich deze vrede in ons? Door vergenoegd te zijn met het tegenwoordige, door tevreden te zijn. Door een kinderlijk vertrouwen op de hogere leiding van Jahweh in ons leven. Het is een volkomen verlaten op Jahweh, met vrede door Christus in ons hart. Dan zijn we tot onszelf gekomen, zelfbewust geworden en daalt er ongekende vrede af in ons binnenste, dat ons gehele lichaam doortrekt. Dan kan het niet anders of wij worden vreedestichters, zie: Mattheus 5:

3 Zalig zijn de armen van geest; want hunner is het Koninkrijk der hemelen.

4 Zalig zijn die treuren; want zij zullen vertroost worden.

5 Zalig zijn de zachtmoedigen; want zij zullen het aardrijk beerven.

6 Zalig zijn die hongeren en dorsten naar de gerechtigheid; want zij zullen verzadigd worden.

7 Zalig zijn de barmhartigen; want hun zal barmhartigheid geschieden.

8 Zalig zijn de reinen van hart; want zij zullen God zien.

9 Zalig zijn de vreedzamen; want zij zullen Gods kinderen genaamd worden.

10 Zalig zijn die vervolgd worden om der gerechtigheid wil; want hunner is het Koninkrijk der hemelen.

11 Zalig zijt gij, als u de mensen smaden, en vervolgen, en liegende alle kwaad tegen u spreken, om Mijnentwil.

12 Verblijdt en verheugt u; want uw loon is groot in de hemelen; want alzo hebben zij vervolgd de profeten, die voor u geweest zijn.

Met en in deze levenshouding kunnen wij het hoofd bieden aan tegenstanders die veel sterker lijken dan wij, wetende dat de vrede alle onrust en oorlog zal overmeesteren. Waar kiezen we voor in ons leven? Om vechtersbazen te zijn? Waar gaan we voor? Om Jahweh lief te hebben uit geheel ons hart met alle krachten? Zie Marcus 12:30. Vrede kan niet onder dwang worden bereikt, dat is

gewapende vrede. Ware vrede kan alleen door liefde en onderlinge verbondenheid worden gesticht. Dan kunnen wij zelf de vrede scheppen, door lief te hebben. Dit is geen ziekelijke houding waarbij alles erbij door kan. Nee, men kan de anderen lief hebben, juist door hen over hun foute gedrag te straffen. Liefde beoogt het recht en dóet recht.

Voorbeeld

Jahweh is de grote Strateeg, een onoverwinnelijke Krijgsman. Hij laat het hart van Farao verharden, om Zijn volk ervan te verlossen. In dwaze verblindheid ging Farao voort met de zijnen, menende dat ze een grote overwinning zouden behalen op het volk van Jahweh, maar het eindigde in hun ondergang. Israel was er door list tussenuit geknepen en kwam na drie dagen niet terug naar Egypte, zoals het voorstel van Mozes aanvankelijk luidde. Tenslotte mocht het volk vertrekken. Farao kreeg berouw en ging erachter

aan. Israël werd door een Hoge Hand uitgeleid en mocht niet meer terug. Jahweh laat onze tegenstanders opzettelijk fouten maken, waardoor zij hun zaak verliezen. Hij verstokte of verblindde het hart van Farao. Hij beschermt Zijn volk op heel vernuftige wijze. Het komt veelal tot een hoogtepunt, zodat het lijkt of alles verloren is, maar dan ineens neemt de zaak een wending ten goede.

Jesaja 42:13 De HEERE zal uittrekken als een held; Hij zal den ijver opwekken als een krijgsman; Hij zal juichen, ja, Hij zal een groot getier maken; Hij zal Zijn vijanden overweldigen.

De verlossing is er. Dat is heel mooi omschreven in Exodus 15.

1 Toen zong Mozes en de kinderen Israels den HEERE dit lied, en spraken, zeggende: Ik zal den HEERE zingen; want Hij is hogelijk verheven! Het paard en zijn ruiters heeft Hij in de zee geworpen.

2 De HEERE is mijn Kracht en Lied, en Hij is mij tot een Heil geweest; deze is mijn God; daarom zal ik Hem een liefelijke woning maken; Hij is mijns vaders God, dies zal ik Hem verheffen!

3 De HEERE is een krijgsman; HEERE is Zijn Naam!

4 Hij heeft Farao's wagenen en zijn heir in de zee geworpen; en de keure zijner hoofdlieden zijn verdronken in de Schelfzee.

5 De afgronden hebben hen bedekt; zij zijn in de diepten gezonken als een steen.

6 O HEERE! Uw rechterhand is verheerlijkt geworden in macht; Uw rechterhand, o HEERE! heeft den vijand verbroken!

7 En door Uw grote hoogheid hebt Gij, die tegen U opstonden, omgeworpen; Gij hebt Uw brandenden toorn uitgezonden, die hen verteerd heeft als een stoppel.

8 En door het geblaas van Uw neus zijn de wateren opgehoopt geworden; de stromen hebben overeind gestaan, als een hoop; de afgronden zijn stijf geworden in het hart der zee.

9 De vijand zeide: Ik zal vervolgen, ik zal achterhalen, ik zal den buit delen, mijn ziel zal van hen vervuld worden, ik zal mijn zwaard uittrekken, mijn hand zal hen uitroeien.

10 Gij hebt met Uw wind geblazen; de zee heeft hen gedekt, zij zonken onder als lood in geweldige wateren!

11 O HEERE! wie is als Gij onder de goden? wie is als Gij, verheerlijkt in heiligheid, vreselijk in lofzangen, doende wonder?

12 Gij hebt Uw rechterhand uitgestrekt, de aarde heeft hen verslonden!

13 Gij leiddet door Uw weldadigheid dit volk, dat Gij verlost hebt; Gij voert hen zachtens door Uw sterkte tot de liefelijke woning Uwer heiligheid.

14 De volken hebben het gehoord, zij zullen sidderen; weedom heeft de ingezetenen van Palestina bevangen.

15 *Dan zullen de vorsten van Edom verbaasd wezen; beving zal de machtigen der Moabieten bevangen; al de ingezetenen van Kanaan zullen versmelten!*

16 *Verschrikking en vrees zal op hen vallen; door de grootheid van Uw arm zullen zij verstommen, als een steen, totdat Uw volk, HEERE! henen doorkome; totdat dit volk henen doorkome, dat Gij verworven hebt.*

17 *Die zult Gij inbrengen, en planten hen op den berg Uwer erfenis, ter plaatse, welke Gij, o HEERE! gemaakt hebt tot Uw woning, het heiligdom, hetwelk Uw handen gesticht hebben, o HEERE!*

18 *De HEERE zal in eeuwigheid en geduriglijk regeren!*

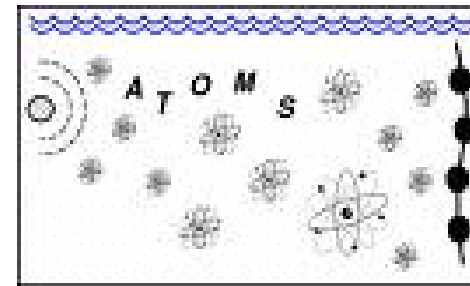
19 *Want Farao's paard, met zijn wagen, met zijn ruiters, zijn in de zee gekomen, en de HEERE heeft de wateren der zee over hen doen wederkeren; maar de kinderen Israels zijn op het droge in het midden van de zee gegaan.*

Heiligheid van alle leven

Het leven is een eenheid, en vandaar dat de heiligheid van alle leven gerespecteerd dient te worden. Vanuit de eenheid van alle leven dient er samenwerking te zijn om deze doelstelling te voltooien. Wij mensen zijn met elkaar verbonden, maar zijn evenzeer verbonden met alles wat leeft en bestaat. Wij hebben een collectief bewustzijn, en dat kan sterk of zwak worden. Het kan zwak worden door allerlei kwaden, als moord, oorlog, haat, etc. Het kan sterk worden door liefde en vrede.

Nu wil het geval dat niet alle mensen of dingen ons even na staan. De 'naasten' staan ons het dichtste bij, het woord zegt het al. Zij die ver van ons af staan hebben niet zo'n stevige band met ons, als zij die ons dichtbij staan. Er bestaan onderlinge banden tussen soorten. Soort zoekt soort, maar toch overtreft de eenheid van het leven de band van de soort. Omdat wij uit dienen te gaan van de eenheid van het leven, mogen wij onze kennis en vindingen niet voor onszelf houden, maar moeten wij anderen er in laten delen.

Toch bestaan er wezens en mensen, waarmee wij géén binding hebben, noch binding mogen hebben. Het zijn wezens uit de voortijd, uit de afgrond, of uit sterrenstelsels, van gevallen engelen afkomstig, of vermengden met hen. Zij zijn oorlogszuchtig, profaan, hoogmoedig, onbetrouwbaar en delen niet in de eenheid van het leven. En waarom niet? Zij volbrengen niet de wil van

onze Schepper. Zij volgen hun eigen wil, afwijkend van de wil van Jahweh. De ganze mensheid is dus niet één, maar gedeeld. Er is een deel van de engelen afvallig geworden, die geen herstel kunnen verwachten. Zij behoorden ooit wel tot de

universele eenheid, maar verlieten hun standplaats om een eigen leven te leiden, zie Judas vers 6. Jesjoea bad ook niet voor de wereld, nl. de wereld van de bozen. Hij bad alleen voor Zijn schapen, het vrouwenzaad, zie Johannes 17:9.

De wereld om ons heen, dus het ganze heelal, bestaat uit atomen. Deze atomen zijn geen afspiegeling van onze leefwereld, onze gedachten, gevoelens, en ook niet van onze gebeden, want die zijn niet fysiek. Wij zien evenwel dikwijls dat wanneer een volk of grote groep mensen door een grote crisis gaat, zij naar elkaar toe trekken en een front maken, om gemeenschappelijk te bidden. In zo'n situatie worden innerlijke krachten gebundeld om de crisis te boven te komen. Tijdens een crisis zien wij dat zelfs allerlei slag van mensen zich verenigen om hulp te bieden. Sommigen daarvan zullen zich wel bekeren, maar anderen niet.

Zegen en vloek

Onze voorvaders in de woestijn stonden onder de zegen, die hen werd opgelegd.

Numeri 6:22 En JHWH sprak tot Mozes, zeggende:

23 Spreek tot Aaron en zijn zonen, zeggende: Alzo zult gijlieden de kinderen Israels zegenen, zeggende tot hen:

24 JHWH zegene u, en behoede u!

25 JHWH doe Zijn aangezicht over u lichten, en zij u genadig!

26 JHWH verheffe Zijn aangezicht over u, en geve u vrede!

27 Alzo zullen zij Mijn Naam op de kinderen Israels leggen; en Ik zal hen zegenen.

Een andere vertaling is, stellender wijze, en dat geldt dan wel wanneer men gehoorzaam is aan de wil van JHWH:

JHWH zegent en behoedt u!

JHWH doet Zijn aangezicht over u lichten en is u genadig!

JHWH heeft Zijn aangezicht over u verheven en geeft u vrede!

Looking west into the pass at Shechem

Mt. Gerizim (left) and Mt. Ebal (right)

Adapted from a photograph by Bible Places (www.bibleplaces.com)

De meeste Nederlandse kerkgangers realiseren zich niet of nauwelijks dat de

zegenbede die aan het einde van de kerkdienst over hen wordt uitgesproken, de zegenbede is die de priesters op de Israëlieten moesten leggen. Zegen wordt niet slechts beloofd, maar wordt metterdaad uitgesproken en opgelegd. Zegen is op die wijze bijna tastbaar geworden voor de Israëlieten.

De mens, en of een volk, is zijn eigen bewerker van zegen of van vloek. Gehoorzaamheid aan JHWH, aan de wetten van Hem in de natuur en in de geest, brengt zegen. Bij ongehoorzaamheid de vloek. Denk aan het voorbeeld van de Rechabieten in Jeremia 35.

Toen het volk Israël nog maar even uit Egypte was vertrokken en door de Rode Zee was geleid in bewaring, kwam het in de woestijn. Daar was geen water, en wat men er aan water vond was ondrinkbaar. JHWH deed Zijn toezegging, dat bij gehoorzaamheid het volk géén van de ziekten der Egyptenaren zal krijgen, zie :

Exodus 15:26 En zeide: Is het, dat gij met ernst naar de stem van JHWH uws Gods horen zult, en doen, wat recht is in Zijn ogen, en uw oren neigt tot Zijn geboden, en houdt al Zijn inzettingen; zo zal Ik geen van de krankheden op u leggen, die Ik op Egypteland gelegd heb; want Ik ben de JHWH, uw Heelmeester!

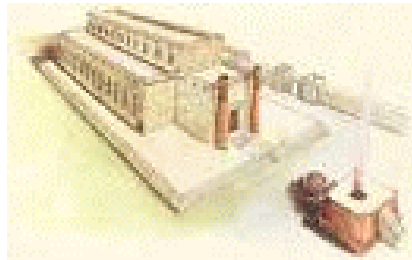
Gehoorzamen is immers beter dan offeranden. Lof- en dankzegging is JHWH aangenaam, als een lieflijke reuk. Wij mogen erop vertrouwen dat Hij waarmaakt wat Hij ons heeft toegezegd. Alles is ons gegeven, grote en heerlijke zegeningen. Dus is danken op z'n plaats. Wij kunnen in gebed Hem eraan herinneren wat Hij ons belooft heeft te zullen schenken, menselijk gesproken.

Ontstaat bidden uit zwakte?

Bidden is verzoeken, en dat kan uit onmacht zijn. Een mens of een volk kan in grote nood geraken, waarbij hij zichzelf niet kan

redden. Een drenkeling gaat roepen zo hard als hij kan. Iemand die vast wordt gehouden door een ander of door een wild dier, zal het uitgillen. Dat gaat vanzelf, om anderen wakker te schudden, zodat zij kunnen toesnellen tot hulp. Waar wij aan het eind van ons kunnen zijn gekomen, waar onze acties niets meer vermogen, daar is bidden om hulp een laatste redmiddel, of soms een uitlaatklep.

Het is enerzijds een bewijs van onze zwakte, van ons mens-zijn, van onze beperktheid en afhankelijkheid. Anderzijds is het een middel waaruit blijkt dat wij nog vertrouwen stellen in anderen om ons te hulp te schieten. Vertrouwen op JHWH,

die weet wat wij nodig hebben, nog voordat wij erom vragen.

De Tempel werd ingewijd door Salomo met een vrij lang gebed. Uit dat gebed blijkt dat de Tempel een bedehuis was, waar Israëlieten hun belijdenis van schuld konden doen en zich verootmoedigen. Daar kon men zijn gebed opzenden tot JHWH, en Hij zou uit de hemel horen en verhoren.

De Tempel wordt ook een 'bedehuis' genoemd in Jesaja 56:7, en zie:

1 Koningen 8:29 Dat Uw ogen open zijn, nacht en dag, over dit huis, over deze plaats, van dewelke Gij gezegd hebt: Mijn Naam zal daar zijn; om te horen naar het gebed, hetwelk Uw knecht bidden zal in deze plaats.

De christelijke kerken meenden in het verlengde van de Tempel dat hun gebouwen eveneens bedehuizen zouden zijn, ook wel 'Godshuizen' genoemd. Dat is echter onjuist, daar Jesjoea tegen de vrouw in Johannes 4 zei, dat men niet speciaal te Jeruzalem hoefde te zijn om te bidden en verhoord te worden, zie

Johannes 4:21 Jezus zeide tot haar: Vrouw, geloof Mij, de ure komt, wanneer gijlieden, noch op dezen berg, noch te Jeruzalem, den Vader zult aanbidden.

Bidden werkt heiligend, genezend. Het is een zich wenden tot de Alwetende, een stil-zijn voor de Onzienlijke, voor JHWH. Hij kent onze wegen en ons hart, daarom gaan we in ons bidden van onszelf weg naar Hem. Dat werkt therapeutisch. Het kwalijke gebed is egocentrisch gericht, naar zichzelf toe. Waarachtig bidden ontstaat vanuit de innerlijke behoefte aan omgang en contact met onze Schepper. Het gebed richt zich dan op Hem alleen. Wie in heeft leren zien dat wij met al ons doen en laten toch nog tekortschieten in veel dingen, zoekt het buiten zichzelf. Anderen stellen dikwijls teleur, vandaar dat men het zoekt bij Hem die niet teleur stelt. Immers, de ganse schepping richt zich oorspronkelijk ook naar Hem. Kijk maar naar de planten en bomen. Zij richten zich naar het licht, wat symbool is van het zich richten op het grote Licht des levens. Wij mensen hebben daarenboven een redelijk verstand. Wij kunnen bidden én dankzeggen. In de ware gelovigen is het de Geest Zelf die bidt, Romeinen 8:26. Dat gaat vrij, niet via gebedstechnieken. Dan wordt het aanbedding, wat volkomen zelfovergave inhoudt. In het O.T. zien we leiders dikwijls voorspraak-gebeden doen, zoals Abraham pleitte voor Lot en Sodom, en zoals Mozes voor het volk in de bres trad. David bad eveneens voor zijn 'schapen' (onderdanen).

We zien in het N.T. dat Jesjoea bad, zie Mattheus 11:25, Johannes 11:41, wat niet uit zwakte geschiedde, zie

25 In dienzelfden tijd antwoordde Jezus en zeide: Ik dank U, Vader! JHWH des hemels en der aarde! dat Gij deze dingen voor de wijzen en verstandigen verborgen hebt, en hebt dezelve den kinderkens geopenbaard.

26 Ja, Vader! Want alzo is geweest het welbehagen voor U.

Johannes 11:41 Zij namen dan den steen weg, waar de gestorvene lag. En Jezus hief de ogen opwaarts, en zeide: Vader, Ik dank U, dat Gij Mij gehoord hebt.

42 Doch Ik wist, dat Gij Mij altijd hoort; maar om der schare wil, die rondom staat, heb Ik dit gezegd, opdat zij zouden geloven, dat Gij Mij gezonden hebt.

In dat bidden komt de lofzegging voor, de dank, de overgave, het geloofsvertrouwen, zoals dat ook blijkt uit vele psalmen. Wanneer wij bidden treden wij de wereld van de Geest binnen, vandaar dat er waar geloof nodig is, vertrouwen en ontzag. Geen omhaal van woorden past daarbij, gebedsriemen zijn onnodig, geen profaniteit, maar een tollenaarsgestalte is gepast, dán is de verlossing er reeds. Bidden is een breuk maken met de beslommeringen van het dagelijkse leven. Vandaar dat men de les ontvangt om in de binnenkamer te gaan om te bidden, in de stilte der afzondering. Een ieder is daarbij vrij hoe hij daar wil bidden. Niet dat wij Elohim tot ons kunnen halen in ons bidden, want Hij is er reeds. Maar wij dienen Hem te vinden, te zoeken in het geloof dat Hij er is. Het gaat JHWH niet om stereotype gebeden, of rozenkransgebeden en gebedsmolens. het gaat om het contact of communiceren met JHWH, of net als Henoeh, die wandelde met JHWH.

Het bidden van Elia was ook niet een teken van zwakte, maar juist van sterkte. Hij bad en het regende niet in 3 jaar, en hij bad wederom en de regen kwam.

Eliëzar en Rebekka

Bidden én werken gaan samen. Een heel treffend voorbeeld van de stelling dat bidden en werken samengaan is, hoe de knecht van Abraham opzoek ging naar een vrouw voor Izaak. Het was een bijna onmogelijke opdracht die Eliëzer van Abraham kreeg, een vrouw te zoeken voor zijn zoon Izaak. De voorwaarden waaraan voldaan moest worden waren niet eenvoudig. Het moest een vrouw worden die geheel bij Izaak paste en in het raadsplan van JHWH lag besloten, om het 'heilige zaad' voort te mogen brengen.

Geen vrouw dus uit de afgodendienaren. Geen vrouw uit een verkeerde zaadlijn, uit de Kanaänieten. Er bleef maar weinig keus over, en dan nog wel dat zijn baas hem onder ede betuigd had de zaak heel serieus te nemen. Eliezer ging op reis, en het klonk hem nog als muziek in de oren dat Abraham het volgende tot hem had gezegd:

Genesis 24:7 JHWH, de God des hemels, Die mij uit mijns vaders huis en uit het land mijner maagschap genomen heeft, en Die tot mij gesproken heeft, en Die mij gezworen heeft, zeggende: Aan uw zaad zal Ik dit land geven! Die Zelf zal Zijn Engel voor uw aangezicht zenden, dat gij voor mijn zoon van daar een vrouw neemt.

Eliëzer trok er met een karavaan op uit en kwam in Haran en zette zich bij een waterput. Een waterput is een ontmoetingsplaats, waar men al gauw de weg kan vragen aan de bewoners van die streek, die daar hun vee laten drinken. Wij lezen vervolgens in Genesis 24 hoe Eliëzer tewerk is gegaan:

Rebekka geeft Eliëzar water te drinken

12 En hij zeide: JHWH! God van mijn heer Abraham! doe haar mij toch heden ontmoeten, en doe weldadigheid bij Abraham, mijn heer.

13 Zie, ik sta bij de waterfontein, en de dochteren der mannen dezer stad zijn uitgaande om water te putten;

14 Zo geschiede, dat die jonge dochter, tot welke ik zal zeggen: Neig toch uw kruik, dat ik drinke; en zij zal zeggen: Drink, en ik zal ook uw kemelen drenken; diezelve zij, die Gij Uw knecht Izak toegewezen hebt, en dat ik daaraan bekenne, dat Gij weldadigheid bij mijn heer gedaan hebt.

15 En het geschiedde, eer hij geeindigd had te spreken, ziet, zo kwam Rebekka uit, welke aan Bethuel geboren was, de zoon van Milka, de

huisvrouw van Nahor, de broeder van Abraham; en zij had haar kruik op haar schouder.

16 En die jonge dochter was zeer schoon van aangezicht, een maagd, en geen man had haar bekend; en zij ging af naar de fontein, en vulde haar kruik, en ging op.

Als door een van Boven voorgeprogrammeerd navigatiesysteem waren Eliëzer en Rebekka bij de waterput aangekomen om water te putten. JHWH had een gunstige samenloop van omstandigheden bevorderd, waarin wij zien dat bidden én werken samengaan en in elkaar vloeien. Uit deze gunstige samenloop van dingen zien we het resultaat, een gebedsverhoring.

Verder staan er gebeden in de Bijbel van David, Hizkia, Daniël en anderen, die zeer treffend zijn.

Uit het gebed van Josafat in 2Kronieken 20 is veel voor ons te leren. Josafat was een godvrezende koning uit het geslacht van David/Juda. Op een dag kwamen er grote legers van de Moabieten en Ammonieten naar Jeruzalem ten strijde. Josafat werd bevreesd vanwege de zeer grote menigte. Hij riep geheel Juda bijeen om JHWH te zoeken. Josafat ging als voorganger van zijn volk temidden in die grote vergadering staan en bad het volgende, zie 2Kronieken 20:6-12:

6 En hij zeide: O, JHWH, God onzer vaders, zijt Gij niet de God in den hemel? Ja, Gij zijt de Heerser over alle koninkrijken der heidenen; en in Uw hand is kracht en sterkte, zodat niemand zich tegen U stellen kan.

7 Hebt Gij niet, onze God, de inwoners dezes lands van voor het aangezicht van Uw volk Israel verdreven, en dat aan het zaad van Abraham, Uw liefhebber, tot in eeuwigheid gegeven?

8 Zij nu hebben daarin gewoond, en zij hebben U daarin een heiligdom gebouwd voor Uw Naam, zeggende:

9 Indien over ons enig kwaad komt, het zwaard des oordeels, of pestilentie, of honger, wij zullen voor dit huis, en voor Uw aangezicht staan, dewijl Uw Naam in dit huis is; en wij zullen uit onze benauwdheid tot U roepen, en Gij zult verhoren en verlossen.

10 En nu, zie de kinderen Ammons, en Moab, en die van het gebergte Seir, door dewelken Gij Israel niet toeliet te trekken, als zij uit Egypteland togen, maar zij weken van hen, en verdelgden hen niet;

11 Zie dan, zij vergelden het ons, komende om ons uit Uw erve, die Gij ons te erven gegeven hebt, te verdrijven.

12 O, onze God, zult Gij geen recht tegen hen oefenen? want in ons is geen kracht tegen deze grote menigte, die tegen ons komt, en wij weten niet, wat wij doen zullen; maar onze ogen zijn op U.

Na dit indrukwekkende gebed kwam de Geest op Jahaziël, de priester uit de kinderen van Asaf, die het volgende zei, zie versen 15-17:

15 En hij zeide: Merkt op, geheel Juda, en gij, inwoners van Jeruzalem, en gij, koning Josafat! Alzo zegt JHWH tot ulieden: Vreest gijlieden niet, en wordt niet ontzet vanwege deze grote menigte; want de strijd is niet uwe, maar Gods.

16 Trekt morgen tot hen af; ziet, zij komen op bij den opgang van Ziz; en gij zult hen vinden in het einde des dals, voor aan de woestijn van Jeruel.

17 Gij zult in dezen strijd niet te strijden hebben; stelt uzelf, staat en ziet het heil van JHWH is met u, o Juda en Jeruzalem! Vreest niet, en ontzet u niet, gaat morgen uit, hun tegen, want JHWH zal met u wezen.

Waarop Josafat het hoofd boog en alle inwoners van Jeruzalem vielen op hun aangezichten neer voor JHWH. Daarna stonden de Levieten op om JHWH met een zeer grote stem te loven. Het volk jubelde mee, en tijdens dit gejuich stelde JHWH een hinderlaag op tegen de vijandelijke legers, zodat Josafat en het volk niets hoefden te doen. Nog voordat de definitieve overwinning er was, geloofde Josafat en het volk rotsvast in de zege die zou komen. Met dat zij juichten en zongen kwám de zegen! Dáárin schuilt de wonderbare kracht van het gebed! Wij kunnen er nog heel wat uit leren!

Dankt JHWH in alles!